

לו א ממי פי"ז מהל'
איסורי ביאה הלכה ח
ופ"ד מהלכות שגנות הלכה
ח:
לח ב ג ממי פי"ט
מהלכות
מקדש הל' יב:
לח ד ממי פי"ח מהלכות
מעשה קרבנות הל' ט
סמג לאחין סבו:

איסור בולל הוא. וא"ת ולמנא ר' יוסי אית ליה נמי איסור כולל
ואומר ר"י דקסבר דאשת איש ונעשית חמותו נמי איסור
כולל הוא דמגו דאיתסר בשאר קרובות וקתני דנידון באשת איש ומיהו
ארי"י דלההוא לישנא דלקמן דקבר רבי חיילא דרבי יוסי מחייב תרתי

אמר רבי אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף. שהוא חל על איסור
כגון איסור אשת אח דמוסף הוא שבתחלה כשנשא זה את אחותו חו
פניה נאסרה עליו משום אחות אשה ומותרת לכל אחיו נשאת לאחד
מהן נאסרה על כולן משום אשת אח ועכשיו ניתוסף איסור עליה לגבי
שאר אחיו ומגו דחילל שם אשת אח

(א) [לקמן לג.], ט שבעות
כו. (ב) [זה סוה"ד רש"י],
(ד) [במדבר טו],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אמר ר'
אבהו וכו' אשת איש הא
ודאי איסור: (ב) ד"ה
איסור מוסף וכו' על מי
שהיתה מותרת עליו:
(ג) ד"ה אלף וכו' רשעים
גמורים. כ"ב ס"א
חמורים: (ד) תוס' ד"ה
איסור וכו' שאין זה שם
אחד: (ה) ד"ה וכו' וכו'
אשת איש נידון בחמותו
החמורה וליכא:

מוסף רש"י

מודה ר' יוסי באיסור
מוסף. הלך חמותו
ונעשית אשת איש חף על
גב דאיכא איסור מוסף.
דאוסף איסורא דאשת
איש אכולי עלמא אפילו
הכי נידון בחמותו משום
דחמורה היא, אבל אשת
איש ונעשית חמותו ליכא
לא כולל ולא מוסף
(כריתות יד).

אמר ר' אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסף תינח
היבא דנשא חי ואח"כ נשא מת מגו דאתוסף
איסור לגבי אחים אתוסף איסור לגבי ידידיה
אלא היבא דנשא מת ואח"כ נשא חי מאי
איסור מוסף איכא וכ"ת מגו דאיתסר בכולהו
אחורותא האי איסור כולל הוא אלא אמר
רבא מעלה אני עליו כאילו עשה שתים ואינו
חייב אלא אחת וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן
מעלה אני עליו כאילו עשה ב' ואינו חייב
אלא אחת מאי נפקא מינה^א לקברו בין
רשעים גמורים ובפלוגתא דאיתמר זר
ששימש בשבת רבי חייא אומר דחייב שתים
בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת^ב קפין
רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי
שתים קפין בר קפרא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדרון
שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל
כהנים הותרה לכהנים הותרה ולא לזרים יש
כאן משום זרות ויש כאן משום שבת התחיל
בר קפרא לדרון שבת לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא זרות בעל מום
ששימש בטומאה רבי חייא אומר דחייב
שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת
קפין ר' חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי
שתים קפין בר קפרא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי אחת התחיל ר"ח לדרון טומאה
לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים
תמימים הותרה לכהנים תמימים הותרה
ולא לבעלי מומין יש כאן משום בעלי
מומין ויש כאן משום טומאה התחיל בר
קפרא לדרון טומאה לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום בעל
מום זר שאכל מליקה ר' חייא אומר דחייב
שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת
קפין רבי חייא ונשבע העבודה כך
שמעתי מרבי שתים קפין בר קפרא
ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת
התחיל רבי חייא לדרון נבלה לכל נאסרה
כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה
לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום
זרות ויש כאן משום מליקה התחיל בר
קפרא לדרון נבלה לכל נאסרה כשהותרה
במקדש הותרה אין כאן אלא משום זרות
במאי

לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל [ע"ז]
חייב עלה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבו שתי
חטאות אלא צמוד וליעשות רשע גמור ולקברו צין רשעים^א גמורים
שהרשע נקבר אצל רשעים דתנן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו
מתוקנין לז"ד א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנסקלין ולנשרפין והכא נמי
אע"ג דהאי לאו מחייבי ז"ד הוא הואיל ועבד תרתי קברינן ליה גבי
נסקלין ונשרפין: חייב ז'. ב' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן
חטאת דהא על זדונו מיתה צדי שמים הוא ואין חייב חטאת אלא
על שגגת כרת: מרזי. רבינו הקדוש: כשהוסרה במקדש הוסרה.
סתם הלך אין כאן אלא משום זרות: ששימש בטומאה. בקרבן צבור קאמר שדוחה הטומאה וכן זר ששימש בשבת^א ויש כאן משום טומאה
ואזהרתיה מויזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כג): אלא סמימיה הוסרה. דראויס לעבוד דילפינן מנצטוהו (פסחים
דף עו.) זר שאכל מליקת כהנים: חייב שמים. משום זרות ומשום נבילה דקרבן הגאכל לכהנים זר האוכלו עובר משום זר לא יאכל
כי קדש הם (שמות כט) ולאוי היינו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת היתר לכהנים אין בו מעילה [מעילה ג.]. לכהנים הוסרה. בחטאת העוף:
במאי

לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל [ע"ז]
חייב עלה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבו שתי
חטאות אלא צמוד וליעשות רשע גמור ולקברו צין רשעים^א גמורים
שהרשע נקבר אצל רשעים דתנן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו
מתוקנין לז"ד א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנסקלין ולנשרפין והכא נמי
אע"ג דהאי לאו מחייבי ז"ד הוא הואיל ועבד תרתי קברינן ליה גבי
נסקלין ונשרפין: חייב ז'. ב' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן
חטאת דהא על זדונו מיתה צדי שמים הוא ואין חייב חטאת אלא
על שגגת כרת: מרזי. רבינו הקדוש: כשהוסרה במקדש הוסרה.
סתם הלך אין כאן אלא משום זרות: ששימש בטומאה. בקרבן צבור קאמר שדוחה הטומאה וכן זר ששימש בשבת^א ויש כאן משום טומאה
ואזהרתיה מויזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כג): אלא סמימיה הוסרה. דראויס לעבוד דילפינן מנצטוהו (פסחים
דף עו.) זר שאכל מליקת כהנים: חייב שמים. משום זרות ומשום נבילה דקרבן הגאכל לכהנים זר האוכלו עובר משום זר לא יאכל
כי קדש הם (שמות כט) ולאוי היינו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת היתר לכהנים אין בו מעילה [מעילה ג.]. לכהנים הוסרה. בחטאת העוף:
במאי

לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל [ע"ז]
חייב עלה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבו שתי
חטאות אלא צמוד וליעשות רשע גמור ולקברו צין רשעים^א גמורים
שהרשע נקבר אצל רשעים דתנן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו
מתוקנין לז"ד א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנסקלין ולנשרפין והכא נמי
אע"ג דהאי לאו מחייבי ז"ד הוא הואיל ועבד תרתי קברינן ליה גבי
נסקלין ונשרפין: חייב ז'. ב' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן
חטאת דהא על זדונו מיתה צדי שמים הוא ואין חייב חטאת אלא
על שגגת כרת: מרזי. רבינו הקדוש: כשהוסרה במקדש הוסרה.
סתם הלך אין כאן אלא משום זרות: ששימש בטומאה. בקרבן צבור קאמר שדוחה הטומאה וכן זר ששימש בשבת^א ויש כאן משום טומאה
ואזהרתיה מויזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כג): אלא סמימיה הוסרה. דראויס לעבוד דילפינן מנצטוהו (פסחים
דף עו.) זר שאכל מליקת כהנים: חייב שמים. משום זרות ומשום נבילה דקרבן הגאכל לכהנים זר האוכלו עובר משום זר לא יאכל
כי קדש הם (שמות כט) ולאוי היינו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת היתר לכהנים אין בו מעילה [מעילה ג.]. לכהנים הוסרה. בחטאת העוף:
במאי

במאי

במאי